

עת"א 1431/05/18 - צביקה ברקוביץ', נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 1431-05-18 ברקוביץ'(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני:

לפני כבוד הנשיא רון שפירא
העותר
צביקה ברקוביץ', (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירתו של העותר, אשר הינו אסיר פלילי המרצה מאסרו בכלא כרמל, השפוט למאסר לתקופה של 25 חודשים בגין עבירות איומים, עבירות כלפי המשפט, עבירות מרמה, זיוף מסמכים והפצתם, עבירות הנוגעות לכרטיסי חיוב. העותר הוגדר כאסיר אלמ"ב. העותר מבקש לצאת לחופשה מיוחדת בתאריך 14/5/18 כדי ללוות את בנו לבדיקת רופא במרפאה קרדיולוגית במרכז הרפואי תל אביב ע"ש סוראסקי.

העותר טוען כי מדובר בבנו שהינו חולני מאוד עם בעיות לב חמורות וצפוי לעבור בדיקה בתאריך 14/5/18. נטען כי האם אינה מתפקדת וכי בעבר ביהמ"ש נעתר לעתירתו והוא כבר יצא בעבר לחופשות מיוחדות למשך 12 שעות. העותר טוען כי בנו אמנם בן 19 אך מוגדר עם פיגור ומבקש לאשר לו לצאת. נטען כי יתכן שהבדיקה תגרוור גם אשפוז או ניתוח לאור מצבו של הבן.

המשיב טוען כי יש לדחות את העתירה. נטען כי מדובר באסיר אלמ"ב המסווג בקטגוריה א'. נטען כי מדובר במסמך המעיד רק על בדיקה ואינו מצביע על ניתוח צפוי ומסמך זה אינו מצדיק יציאה לחופשה חריגה מטעמים הומניטריים. נטען כי מדובר באסיר שרק בחודש האחרון החל טיפול בקבוצת שליטה בכעסים וקבוצה דינאמית, התייחסותו לעבירה מאופיינת בהכחשה, השתלבותו בטיפול הינה ראשונית ואין בה כדי לאיין את רמת מסוכנותו בשלב זה. ועדת אלמ"ב לא המליצה על יציאתו לחופשה. בנוסף נטען כי נערך לו ראיון והוא התבקש להמציא מסמכים נוספים לפיהם מדובר באשפוז, אך טרם צירף אותם ולכן לא מיצה את ההליך המנהלי. נטען כי אין די במסמך שהציג ב"כ העותר לפיו הבן אושפז ביום 11.5.18 ושוחרר ביום 12.5.18 ובטענה כי הבן ביקש להשתחרר על דעתו. נטען כי בהחלטה בעתירה קודמת שהגיש העותר אושר לו בהסכמה לצאת בעת אשפוז של בנו בבית החולים ולא לצורך בדיקה רפואית.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת שב"ס שכן לא נפל בה פגם המצדיק את התערבותו של בית המשפט.

פקודת הנציבות העוסקת בחופשות אסירים קובעת כי חופשה אינה זכות מוקנית, אלא טובת הנאה הנתונה לשיקול דעתו של המשיב [סעיף 2 לפקודה; ראו גם: רע"ב 3851/14 **אבו עינם נ' שב"ס** (30.05.2014)]. העותר מוגדר כאסיר אלמ"ב וועדת אלמ"ב אינה ממליצה על יציאתו לחופשה מכיוון שרק החל בטיפול.

יצוין כי באישור חופשה רגילה על המשיב להביא בחשבון את סוג העבירה, טיבה ונסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה; ריצוי תקופת מאסר מינימלית; תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר; ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה והסיכוי שלא ישוב ממנה (סעיף ג' לפקודה). לא מן הנמנע כי גם בעת שקילת מתן אישור לחופשה מיוחדת יובאו בחשבון גם השיקולים הנ"ל, בנוסף להמלצת הגורמים הרלוונטיים ולשיקולים הומניטריים כגון חשיבות האירוע.

בעניינו של העותר אמנם ניתן בעבר אישור יציאה בהסכמה, אך מדובר היה במקרה בו בנו היה מאושפז. אין זה המצב כעת. אזכיר כי שיקול הדעת האם להתיר לאסיר לצאת לחופשה מיוחדת מסור לגורמי שב"ס. בית משפט מתערב בהחלטה רק אם נפל פגם בהליך קבלת ההחלטה או שההחלטה בלתי סבירה בצורה קיצונית. במקרה שבפני סבורני כי בנסיבות העניין מדובר בהחלטה שהתקבלה בהליך תקין, החלטה סבירה שלא נפל בה פגם המצדיק התערבות, זאת גם בהתחשב בשיקולים ההומניטריים. אשר על כן העתירה נדחית. עם זאת, יובהר, כי אם יתברר כי אכן מדובר במצב רפואי המצריך אשפוז או ניתוח בנו של העותר, ניתן יהיה להגיש בקשה חדשה. חזקה היא שככל שתוגש בקשה על בסיס נתון חדש לפיו הבן מאושפז הבקשה תישקל ותיבחן בכובד ראש ע"י הגורם המוסמך.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר הצדדים.